

EGY SZABÁLYTALAN BARKOCHBA TÖRTÉNETE AVAGY A N° 23

A barkochbánál köztudomásúan egy a lényeg: a kérdéseket úgy alakítani, hogy a kurta válaszok rövid időn belül minden más lehetőséget kizáróan eredményül a tárgyat adják. Szenvedélyes barkochbázók is állítják, hogy ez - bizonyos helyzetekben rendkívül nehéz. A mi esetünkben a tárgy maga már ismert - a "szobalobogónk", hivatalos nevén a Kiváló Alapközösség emlékszóló. Kivülállók előtt csupán az elnyerés körülményei ismeretlenek. Hivatalos barkochbázók véleményét azonban - már ami a játék súlyát illeti - mi sem tudtuk megdönteni...

Életkorunk:

Mint Mórások, másfél év.

Szakunk:

Vegyes /magyar, orosz, német, latin, görög, pedagógia/.

Tanulmányi átlagunk:

Idén 4,41, de a zászlót még a 4,25-ért kaptuk. Meg az egyébért.

Mi az, hogy egyéb? Hát mi nem csak tanulunk?

Többnyire nem. S az egyéb... az, amire nem osztályoznak. Mint segítőkészség /elsősök patronálása németből, oroszból, latinból/, szobadekoráció /és rend!/, társadalmi munka a koleszban /teremdiszítés bál alkalmával, hideg vaosora osztás, sportpálya rendezés/, sport, önművelés /fakultatív nyelv, spec.koll-ok, diákkörök/, "Magunk", eltérő szakjaink ellenére közös programjaink - mindnyájunknak van színházberlete például, - vagy a "könnyű műfaj" területéről - kollektív látogatásaink a Kikinda utcában cseresznyeérés és baracknyílás idején...

Különös ismertetőjegyünk:

Ebből több is akad, s egyénenként is változó. Már többen állították, ha így folytatjuk, valószínű zajártalmaktól fogunk kimulni... Mert ha zeng a folyosó, csak Zsuzsa sutog a szobában, s ha reng az emelet, csak Ibi és Klári tangóznak a "Rim-pa pim-pam, ripa-pipa pim-pam" kezdetű dalra 4/4-es ütemben. Ha hajhosszunk egyik napról a má-

sikra csak úgy felére csappan, a "Főnök" sujtott le borotva-
éles pengéjével. Ha a napisajtó emlékeztet vajmi halasi csip-
kére, ez feltétlenül Kati műve volt - ő fosztotta meg néhány
cikkétől. Ha Éva tornatrikója szárad a fregolin, győzött a
kari kosárlabdacsapat, s ha már elég sűrű köd gomolyog a tea-
konyha környékén, szinte teljesen biztos, hogy Bori készül
vacsorázni. S ha egy füstfelhő közepéből azon meditálnak, vajh'
ki született Léda tojásából, - ez csak Márta lehet!

Két tiszteletbeli tagja is van szobánknak.

Első perctől sokat segít nekünk a közkedvelt Rosta tanár ur,
a szobapatrónusunk.

Sravászaka Simon már csak v o l t szobatagunk. Legnagyobb
sajnálataunkra tárgyév január 5-én /születés- és névnapján/
elhunyt. Névadószülei SRANKÓ, VÁLYI, SZABÓ és KARCSAGI/ nagy
részvétellel kísérték utolsó útjára... akarom mondani dehogy!
Csak pillantásukkal! Akkor délben ugyanis kisütött a nap, és
Simon a mélybe zuhant az ablakpárkányról. A bűnügyi szakértő
hótestét vizsgálva végegyengülést állapított meg...

...hát ezek vagyunk mi, huszonhármások...

UJSZEGED, 1971. FEBRUÁR

